

22nd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

Of the sixteen children who were midday meal beneficiaries, a boy, eight years old, started vomiting and purging at midnight on 11th December 1963. He was given treatment and he recovered. Two others started vomiting and purging at about 8 a.m. on 12th December 1963. They were also given treatment. One recovered and the other died. The remaining thirteen children had their midday meal in the school on 12th December 1963. Only three children took milk on that day and they were not among those affected. The time these children started vomiting and purging ranges between 4-45 p.m. on 12th December 1963 and the forenoon of 14th December 1963. Though all these thirteen children were given treatment, six died and the others recovered. Thus the total number of deaths was nine. Of these only seven were midday meal beneficiaries.

The motion culture of one of the victims was sent for examination and it was found to be positive to cholera. Unfortunately, in the remaining eight cases motion culture was not sent for examination. But samples of the uncooked food articles ravai (corn meal) milk powder, multipurpose food and hydrogenated vegetable oil were sent for examination at the King Institute, Guindy. The Government Analyst has reported that the articles were found to be free from chemical poisons. The place where the food was prepared and the utensils used for cooking were inspected by the officers and there was nothing wrong with them. The cook and the two pupils who regularly serve food were found to be free from skin diseases. The statistics for the months from August 1963 to December 1963 of the out-patient cases in the Government Hospital, Sivakasi, who were treated for stomach disorders revealed that there was an unusual spurt in the number of cases in December 1963 and some of them were found positive to cholera.

Taking all the facts into consideration, the Government have come to the conclusion that the deaths of the children were not due to food poisoning but were probably due to cholera.

After the food poisoning incident in the Basic Elementary School, Athipatti, in February 1963, the Government have issued instructions that strict hygienic standards should be observed in the preparation and service of meals and that the Public Health Staff should pay surprise inspection to the midday meal centres.

III.—DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1963-64.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, I want to say a few words about the presentation of the Supplementary Estimates in this House. For the last three or four years the Supplementary Estimates used to be presented at this part of the year. This year the Hon. the Chief Minister who is in charge of Finance presented

[Sri S. K. Sambandhan] [22nd January 1964]

the Estimates without explaining the salient features of the Budget to the House. Usually, the Finance Minister used to explain the salient features, though not fully as in the other House. This year this practice was not followed, and I do not know the reason behind it. I request the Government to stick to this old custom, at least in future, of explaining the salient features of the Supplementary Estimates in this House also instead of laying the speech of the Finance Minister on the table of the House.

This year the Supplementary Estimates cover a sum of Rs. 26·89 crores of which a sum of Rs. 20·33 crores goes for meeting the Ways and Means Advances from the Reserve Bank of India. I do not understand why such a huge demand of Rs. 20 and odd crores should come under Supplementary Estimates. Though these are repayments of loans, etc., to the Reserve Bank of India or to the Government of India, the departments ought to have known such repayments even before. The loans have been taken long before and the instalments are due every year. Why the Government departments should omit this item in the original Budget and bring it in the Supplementary Estimates, I am unable to understand. I hope the Government will explain this matter.

Sir, I want to mention one other thing. An additional provision of Rs. 84 lakhs over and above the Budget provision of Rs. 236 lakhs is made for distribution to panchayats. Even when the General Sales Tax Act was amended for enabling the panchayats to levy this tax on entertainments, it ought to have been foreseen by the departments what the expenditure would be on the collection of this tax. If the department had been careful enough, this additional provision need not have been brought forward in this Supplementary Estimate. Thank you, Sir.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, I find from the Supplementary Estimates that the Gold Control Order makes it a part of the duty of the Gold Control Officer to look to the rehabilitation of goldsmiths who have lost their jobs. It is well that it is so. May I, in this connection, urge the need for the rehabilitation of goldsmiths in the coastal area of Ramanathapuram district who are anxious to know the technique behind the conversion of chanks into bangles? The chanks are collected in the Ramanathapuram district and sent to West Bengal for conversion into bangles. If these goldsmiths who have lost their jobs now are put on the job of making bangles out of these chanks—they have the necessary dexterity—they would become very good bangle-makers. If only the State Government, through the Gold Control Officer, take up this question with the West Bengal Government either to arrange for those technicians to come here or send some of the goldsmiths here to West Bengal and get them trained in the art of making bangles, it would very well serve the purpose for which we are creating this post.

22nd January 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

Another thing, which is a more welcome feature is that 200 District Board High Schools are to be selected for giving grants for construction of buildings. We have been pointing out that the district board schools lack the necessary requirements and accommodation. I do not think that it should stop with 200 schools only. There is provision for Rs. 10 lakhs this year. It is explained that it would be spent in the current year. On the whole, the 200 high school buildings may cost Rs. 25 lakhs in all. I do hope that every year 200 high schools will be taken up for constructing buildings so that in a five-year period about a thousand district board high schools in the remote villages will have the necessary equipment and buildings. In most of these villages only elementary schools have been styled as high schools. They have been upgraded as higher elementary schools and converted into board higher elementary schools. 10-50 a.m.

On page 17 of the Statement of Supplementary Demands, I find that 200 high schools have been selected this year under the scheme for sanction of matching grants from State Funds towards construction of buildings to Board High Schools. While welcoming it, I would urge that this should be extended to all the high schools under the District Board management, most of which do not have any building of their own. There, again, we must insist upon a particular type design to be followed in the construction of these buildings for high schools. Otherwise, for the Rs. 25,000 they might just construct a cement concrete terraced building with just two or three class rooms. If a pucca tiled building conforming to a particular type design were to be insisted upon, there would be five or six class rooms which would serve the purpose much better than a terraced building. The other day Dr. Adiseshayya, in his illuminating address, was telling us how in Africa he found money wasted on corridors of educational institutions. I think we may take the cue from them and see to it that there is a type design for the Rs. 25,000 which these high school buildings are going to cost us. Rs. 12,500 are to be given out of the State Funds and for the other Rs. 12,500 Government have directed panchayat unions to contribute Rs. 10,000 only. But actually having posed the question to a number of panchayat unions round about Ramanathapuram, I find a lot of apathy. They are not very enthusiastic about contributing to high schools for the simple reason that secondary education does not form part of their obligation. I do hope that the Government will send round a circular to all panchayat unions asking them to take interest in high school buildings, buildings for district board high schools also.

Thirdly, a very welcome feature is the proposed project for publication of a Children's Encyclopaedia in Tamil. I find a famous daily of Madras this morning had just anticipated me in underlining the need for such a publication. We have Arthur Mee's Book of Knowledge in English. Many of our present-day children understand it because of the pictures contained therein. They

[Sri M. Rajah Iyer] [22nd January 1964]

cannot go through them and understand them and get the benefit of the valuable Book of Knowledge. It is a very laudable enterprise on the part of the Tamil Academy to come out with this project. But it is a very difficult project indeed. While I find the Government are going to contribute a grant of Rs. 2 lakhs spread over four years in four annual instalments of Rs. 50,000 each—and the Government have laid down three conditions there, and all of them very necessary and sufficient business conditions—I would like the Government to go a step further and ensure the quality of the Encyclopaedia. Without meaning any disrespect to the very eminent men who constitute the Tamil Academy, may I be permitted to point out that the publication of a Children's Encyclopaedia is a very difficult job? It is one for specialists in children's literature. We do not have very many people who can write very good books for children here. If any of the scholars set themselves to the task of producing an encyclopaedia for children, it might defeat its very purpose. They have to indent on the services of specialists who know the art of writing and appealing to the young. And on top of it, there must be a high power body which will scrutinise the contents of the Encyclopaedia. Just now a question was raised about the communication from the Government of India regarding the contents of text-books. Likewise, we should see to it that no biased or prejudiced or controversial half-truths enter into the Encyclopaedia, which will twist the minds of the young. I do not in the least mean that any such thing would happen. But by way of abundant caution, I do feel that the Government must have a say in the constitution of the board of editors of this Encyclopaedia because so much of Government grant is being given for the purpose. That will ensure the purpose behind the publication.

Thank you, Sir.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக அரசாங்கம் நம்முடைய டிஸ்ட்ரிக்கு போர்டு ஹைஸ்கூலுக்கு, ஹைஸ்கூல் ஒவ்வொன்றுக்கும் 12,500 ரூபாய் உதவித் தொகை அளித்து கிராமங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனும் கிராமப் பொதுமக்களும் அதே அளவு தொகை கொடுத்து ஒரு பள்ளிக்கூடத்துக்கான கட்டிடத்தைக் கட்டவேண்டும் என்ற நல்ல வழிவகுத்திருப்பதற்கு நாம் அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இன்று எடுத்திருக்கிற 200 பள்ளிக்கூடங்கள் அல்லாமல் டிஸ்ட்ரிக்கு போர்டு ஹைஸ்கூல்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்த நிலையில் அந்த பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் வசதி செய்தால் நல்லது.

வீடு வசதி திட்டத்திற்காக 20 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மேலும் Life Insurance Corporation 145 லட்சம் ரூபாய் உதவித்தொகை கொடுப்பதாக இருக்கிறது. வீடுவசதியைக் குறித்துச் சொல்லும்போது சென்னையைத் தவிர இதர நகரங்களில் திருச்சி, மதுரை, கோயம்

22nd January 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

பத்தூர் போன்ற நகரங்களில் அதிகாரிகளுக்கே வீடு கிடைப்பது கிராமமாக இருக்கிறது. அவர்கள் குடும்பங்களுடன் வந்திருந்து பல நாள் கஷ்டப்படுகிற நிலைமையில் ஓட்டவிலையோ அல்லது நண்பர்கள் வீட்டிலோ இருந்துகொண்டு அவஸ்தை பட்டுக் கொண்டு, கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கே இந்த நிலைமையிருந்தால் பாக்கி உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வேறே வேலைகளிலே இருக்கிறவர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இன்னும் அதிகமான கஷ்டம்தான். திருச்சியில் ஒரு 200 ஏக்கரா தஞ்சாவூர் ரோடில் Housing Board acquire பண்ணுவதற்கு முடிவு கட்டிவிட்டது. முனிசிபாலிட்டியிலே உள்ள அங்கத்தினர்களுடைய கட்டி மனப்பான்மையிலே இருக்கிற நிலைமையில் அதை விட்டுவிடக் கூடிய நிலைமையில் அரசாங்கத்தின் முடிவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு அந்த வேலை தடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுமாதிரி காரியங்களில் அரசியலை மறந்துவிட்டு அரசாங்கம் எது செய்வது நன்மை என்று தெரிந்து உடனுக்குடன் முடிவு எடுத்தால் வீடு வசதி வர அது நன்மையாக இருந்திருக்கும். இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தால் 2,000 வீடுகள் ஏற்பட்டிருக்கும். நடைமுறையில் இந்தக் காரியம் தடுக்கப்பட்டு வருவதால் அரசாங்கம் அதற்கான உத்தரவைப் போட்டு வீடுகள் கட்டுவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கூட்டுறவு Textile Stores-ஐ பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நல்லமுறைதான். கூட்டுறவு மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய திட்டம்தான். நடைமுறையில் பல்வித ஊழல்களுக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இடம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அது மத்திய அரசாங்கப் பணமாக இருக்கட்டும்—மாநில அரசாங்கப் பணமாக இருக்கட்டும்—ஐனங்களுக்கு அணுகுலம் பண்ணுவதற்கு நிறைய சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவில், ஊழல்களைப் பொறுத்த அளவில் சாதாரண வியாபாரி என்ன செய்கிறானோ அதற்குக் குறைவில்லாமல் கூடுதலாகச் செய்கிறார்கள். அரிசியோ, சர்க்கரையோ கண்ட் ரோல் திட்டத்தின்கீழ் கிடைக்கக்கூடிய சாமான்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு Stores-இன் மூலம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. உரம் நிறைய இருக்கிறது. விற்கவில்லை என்று இங்கே பேசுகிறோம். ஆனால் உண்மையில் உரம் வாங்க முடிகிறதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டும் அதை வாங்க? கூட்டுறவு சொஸைடிக்குச் சென்றால், அதை ஒழுங்கான முறையில் விநியோகம் செய்வதில்லை. இந்த ஊழல் கண்டிப்பாக ஒழிக்கப் படவேண்டும். நாம் செலவழிக்கும் பணம் நல்லபடி செலவழிக்கப் படவேண்டும். உணவு தானியம் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் தான் விநியோகம் செய்யப்படும் என்ற அந்தத் திட்டம் நிறைவேறும்போது சர்க்கரைக்கு உள்ள தொந்தரவு உரத்திற்கு இருக்கக் கூடிய தொந்தரவு அரிசிக்கு வந்து சேரப்போகிறது. குறைந்த அளவில் நமது வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பச்சை அரிசியைத் தான் விநியோகம் செய்கிறார்கள். நம்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [22nd January 1964]

மாநிலத்தில் இங்கு உற்பத்தி ஆன இங்கு உண்டாக்கக்கூடிய புழுங்கல் அரிசியை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து இறக்குமதி செய்யக்கூடிய பச்சரிசியை விற்கிறார்கள். அதைப் பற்றிக்கட்சபையில் பெண் M. L. A. ஒருவர் சொன்னார். அரிசி வாங்குவது சிரமமாக இருக்கிறது என்றும் வாரம் ஒரு முறை கொடுத்தால் நலம் என்றும் அவர்கள் சொன்னது உண்மை. இந்த மாதிரி காரியங்களில் எல்லாம் ஊழல்கள் இருந்தால் அது வருந்தத்தக்கது. தனிப்பட்ட நபருக்கு கண்காணிப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் தவறு செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு சொஸைட்டியில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று வருஷமாக பணம் இருப்புத் தொகை கணக்கில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த இருப்புத் தொகை கணக்கில் இருக்கிறதேயொழிய சமீபத்தில் அதை அந்த நேரத்தில் செக் செய்தால் பணம் இருப்பதில்லை. இந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் இருக்கக்கூடிய குறைகளைக் கொண்டு போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் கிடையாது. தனிப்பட்ட நபர் தவறு செய்தால், Complaint செய்தால், நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். கூட்டுறவு சொஸைடி மேல் தவறுதல் நடந்துவிட்டது என்று காரணம் காட்டி போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. கூட்டுறவு சொஸைடிகள் இந்த Criminal சட்டத்திலிருந்து விலக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஜனங்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாக எவ்வளவு பணம் திருடினாலும் பரவாயில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஏன் கூட்டுறவுக்கு சலுகை கொடுக்கிறார்கள்? பொது மக்களுக்கு என்ன சட்டம் இருக்கிறதோ அதை ஏன் இதற்கும் அமுல்படுத்தக் கூடாது? இதையெல்லாம் சீர்தூக்கப் பார்த்து, இந்தமாதிரி கிடைக்கக்கூடிய தொகை ஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் போகும்படி செய்யவேண்டும். அதிகமான வரி போட்டு அந்தத் தொகையை இந்த மாதிரி வீண் விரயம் செய்வது நல்ல தில்லை. அரசாங்கம் வரிபோட்டு செலவழிக்கக் கூடியவைகளுக்கு கண்காணிப்பு அதிகமாக வேண்டும். ஒரு சார்பாருக்கு ஒரு சட்டமும் இன்னொருத்தருக்கு ஒரு சட்டமும் என்பதை நீக்கி கூட்டுறவுச் சட்டத்தை இந்த நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தலைவர் அவர்களுக்கு எனது வணக்கம்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir,

I want to express my concern about these supplementary demands as I have been here for a number of years. I find more and more the budgets are becoming merely tentative proposals. Something like Rs. 26 crores are being asked for under these supplementary demands. We had already a first supplementary statement presented to us. Even the plans, go on exceeding Rs. 30 crores, Rs. 35

22nd January 1964] [Sri Balasubramanya Ayyar]

crores and so on. These schemes and the plans for which money is required may be good. But the principles on which budgets are being prepared and budgeting is done should be adhered to. We should, as far as possible, stick to the various heads of expenditure and receipts. Now these things are being given the go-by. As we proceed, we add various other things. They may be necessary. But I would like to express the view that budgets and plans if they should deserve the name of budgets and plans should adhere to the limits laid down and whenever there is necessity for additional expenditure, the reasons should be explained. In the case of new services, they say that the expenditure will be met from out of the savings. In the case of the Housing Board, the Governor in his last Address said that on account of the National Emergency and other social services, the Government were not going to spend much on housing. Now this year when the Life Insurance Corporation has given something like Rs. 145 lakhs, it is not, I think, very necessary that our Government also should add to it Rs. 80 lakhs. After all, the Life Insurance Corporation can invest their money in housing and house properties. That is very good investment. The Government may, I think, leave this to the Life Insurance Corporation instead of their sanctioning additional funds for housing. Another thing is, the Government have asked for a sum of Rs. 56 lakhs for grant of advances to cultivators for purchase of fertilisers. From the Address of the Governor we find there has not been much of demand for fertilisers. There is, therefore, no necessity to ask for more funds for this purpose. I am not saying fertiliser is bad. But in the Governor's Address it has been stated that there has not been much demand for these fertilisers. Why and what for is a matter on which I will dwell when I speak on the Governor's Address? Now I wish to ask whether it is absolutely necessary to have such a large amount for this at any rate when there is no demand for fertilisers. I am not saying that the expenditure is bad but the timing of it must be a little later.

The Government want something like Rs. 26 crores and this is to be taken from out of the Consolidated Fund of the State. I feel all these things as far as possible should have been anticipated at the time of the Budget. That is my submission so far as this supplementary statement is concerned.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால் திருச்சி போன்ற ஊர்களில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை அமுலாக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் துத்துக்குடி போன்ற நகரங்கள் சென்னையைவிட பெரிதாக வரக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு வீடு கட்டும் திட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை. சில Slum area என்று சொல்லப்படுகிற இடத்தை நகரங்கள் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு எடுக்கப் போகிறோம். அதனால் ஒன்றும் அமைக்க வேண்டாம் என்று சற்றோக்குறைய மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லி நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அங்கு வாழுகிறவர்களுக்கு முனிசிபாலிட்யார் வீடு

[Sri J. Ponnusamy Villavarayar] [22nd January 1964]

களுக்கு ஒடுபோடக்கூட அனுமதிப்பதில்லை. அந்த இடம் வீடு கட்டும் திட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி அங்கே உள்ளவர்கள் கூரைகளை எடுத்துவிட்டு ஒடுகளோ அல்லது மற்றவைகளோ போட அனுமதிப்பதில்லை. மேய்கிற மாட்டை நிற்கிற மாடு தடுத்தது போல இருக்கிறது. சோஷலிஸத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கிற நாம் எல்லா ஊர்களிலும், நல்ல விரிவு படுத்த வேண்டும். சென்னை மாதிரி திருச்சி போன்ற நகரங்களும் எவ்வளவு முக்கியமோ அதைபோல நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரிய நகரமாக மாற இருக்கிற தூத்துக்குடி நகரத்திற்கு இந்த வீடுகட்டுகிற திட்டத்தை விஸ்தரித்தால் மெலும் நன்றாக இருக்கும். அங்கு, பம்பாயில் நடக்கிற சட்டா வியாபாரத்தைப்போல நல்ல வியாபாரங்கள் நடக்கிறது 5 அணா 4 தம்பிடிக்கு அரசாங்கத்தில் வாங்கிய நிலங்கள் இன்று 500 ரூபாயிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாயுக்கு விற்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து சிலருக்கு வீடு கட்ட வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் கூட திரும்ப 4 ஆண்டுகள் கழித்து அதே நபருக்கு அதே விலைக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஏழை எளியவர்களாக இருக்கிற அவர்களுக்கு இந்த நிலத்தை வாங்கிய மனிதர்கள் திரும்ப உங்களுக்கு 300 ரூபாய் கிரயத்தில் தருகிறேன் என்று சொன்னவர்கள்கூட இப்போது 3,000 ரூபாயுக்கு கூட விற்க மனம் இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may make all these observations on the general debate on the budget, because they are not related to any demands on the supplementary grants, placed before the House.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : ஆக இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை தூத்துக்குடிக்கும் விஸ்தரித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். 1-10 திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஜாகை வசதி செய்து கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் இன்னொரு விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் பள்ளிகள் ஏராளமாக ஆரம்பித்திருந்தாலும் கூட, சில குக்கிராமங்களில் ஆரம்பித்திருந்தாலும்கூட, அந்த இடங்களில் வாத்தியார்கள் போய் இருப்பதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் கஷ்டம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்றாலும், சில இடங்கள் ரொம்பவும் பிற்போக்காக இருக்கின்றன. முதுகுளத்தூர், திருவாடணை போன்ற தாலுகாக்களில் உள்ள பள்ளிகளைப் பார்த்தால், அங்கு வாத்தியார்கள் இருப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் இருப்பதால், அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் டவுன்களில், விருதுநகரை ஹெட்குவார்ட்டர் என்று போட வில்லையே தவிர ஹெட்குவார்ட்டர் மாதிரி தினம் ஒவ்வொரு ஆபீசாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. கேந்திரமான நிர்வாகத்தை வங்கிக்கும் ஆபீசர்கள் அங்கு வந்து வீடு இல்லாமல் அலைகிறார்கள்.

22nd January 1964] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர் வந்து விடு இல்லாமல் அலையும்போது, அவர் பெரிய பணக்காரரிடமோ, வியாபாரிகளிடமோ போய்த்தான் வீடு வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள முடிகிறது. பிறகு அவர் வகிக்கும் சேல்ஸ் டாக்ஸ் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கும் என்று நினைக்கவேண்டும்? பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அந்த ஆபீசர் களுக்கு வீட்டு வசதி செய்துகொடுத்திருப்பது போல சில முக்கியமான டிபார்ட்மெண்டிற்கும் அவர்கள் தயவு தாட்சண்யத்தோடு இல்லாமல் வேலை செய்யவேண்டுமென்றால் தக்க வீட்டு வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, முதலில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிய அறிக்கையை வாசிக்காதது பற்றி திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் எடுத்து சொன்னார்கள். ஒரே நாளில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இரண்டு சபையிலும் சமர்ப்பித்தால், அந்த சபையில் முதலில் படிப்பார்கள். அன்றைக்கே இங்கும் படிப்பார்கள். ஆனால் இந்த முறை முதல் நாள் கீழ் சபையில் இந்தத் திட்டம் படிக்கப்பட்டது. மறுநாள் தான் இந்த சபையில் வைக்கப்பட்டது. புத்திரிகையிலும் வந்து விட்டது. மேஜை மீதும் வைத்தாகிவிட்டது. அதனால்தான் அது அவசியமில்லை என்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தார்கள். இது வழக்கத்திற்கு மாறானது அல்ல. ராஜ்ய சபையில் கூட இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கும்போது, அவர்கள் மேஜை மீதுதான் வைப்பது வழக்கம். நான் மேஜையில் வைக்கிறேன் என்று சொல்வதுதான் வழக்கம். ஒரே நாளில் வாசித்தால் அங்கு என்ன பேசினார்கள் என்று புத்தகம் திடைக்காது. பார்க்கவும் முடியாது. இந்த இடத்திலும் அதனால் திரும்பப் படிப்பது வழக்கம். ஆகவே இதைப் பெரிய தவறாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கும் போது இந்த சபையிலும் ஒரு சிறிய அறிக்கை படிப்பதுண்டு. ஆனால் சட்ட மன்றத்தில் முதலில் சமர்ப்பித்த பிறகு இங்கு மேஜையிலும் வைத்து விட்டதால் திரும்பவும் அதைப்படித்து இருந்தால் சபையின் நேரம் வீணாகியிருக்கும். புதிதாக நன்மை ஏதும் ஏற்பட்டிருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, கனம் சம்பந்தன் அவர்களும் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்களும் அதிகமாக இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆனால் உண்மையாகவே அதிகமான துணை மதிப்பீடு வைக்கப்படவில்லை. 26 கோடி 89 லட்சம் என்று போட்டாலும் அதில் அதிகப்படியாக செலவழிப்பது ரெவின்யூ அக்கவுண்டில் 4 கோடி 74 லட்சம் முதலீடு அதாவது காப்பிடல் அக்கவுண்டில் 1 கோடி 82 லட்சமும் தான். மற்றவை எல்லாம் அட்ஜஸ்ட்மெண்ட் தான். நாம் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து அதிகமாக செலவுக்காக வாங்கியிருந்தோம். அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறோம். அதனால் உண்மையாகவே பார்த்தால் 26 கோடி என்று இருந்தாலும் சற்றேறக்குறைய ஐந்து, ஆறு கோடி தான் அதிகமான செலவாக இருக்கிறது. அந்த விவரங்களை இந்தப்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [22nd January 1964]

புத்தகத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை தயவு செய்து பார்த்தால் ஒவ்வொன்றும் அத்தியாவசியமானது, அதைத் தவிர்க்கமுடியாது என்பது நன்றாகத் தெரியும். துணை மதிப்பீட்டில் புதிதாக அதிகமாக செலவழித்திருப்பதைத் தவிர்த்திருக்க முடியுமா என்று அங்கத்தினர்கள் பார்த்தால் ஒன்றுகூட தவிர்த்திருக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தவிர்க்க முடியாத செலவினம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாலும் சில இனங்கள் முதலில் கொடுக்கிற நிதி அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கலாம். அது இப்போது ஏன் வரவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் கேள்வி.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதை நம்முடைய பட்ஜெட் புரதீஜர் சம்பந்தமாக தெளிவாக்குவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஆண்டு தோறும் பிளானிங் கமிஷன் இந்த ராஜ்யத்திற்கு இவ்வளவு தொகை பட்ஜெட்டுக்கு என்று ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள். நாம் தயார் செய்கிற பட்ஜெட்டில் அந்த அளவுக்குத்தான் செலவுகள் போட்டு சமர்ப்பிக்கிறோம். ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய வரவு செலவு எப்படி இருந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நமக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு ஒதுக்கிய தொகை திட்டத்தைவிட அதிகமான திட்டம் வருஷாவருஷம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். சென்ற ஆண்டு 60 கோடிக்குத் திட்டம் இருந்தது. நிறைவேற்றியது 68 கோடிக்கு. ஆகையால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாக நிறைவேற்றிக்கொண்டிருப்பதால், புதிதான மதிப்பு வருகிறது. உதாரணமாக மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சென்ற பட்ஜெட்டில் அதற்காக 20 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு உள்ள மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் கொடுக்கப்படுவது 25 கோடி. கடைசியாக கணக்குப் பார்க்கிறபோது, 27 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவழிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. திட்டத்திற்கு அதிகமாக வேலை செய்து வருவதால், துணை மதிப்பீடு வைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தாற்போல், என்டர்டைன்மென்ட் டாக்ஸ் பற்றி குறிப்பிட்டு முன்கூட்டியே இவ்வளவு கிடைக்கும் என்று மதிப்பீடு செய்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். புதிதாக சர்சார்ஜ் போடப்பட்டது. சர்சார்ஜ் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் போடுகிறார்கள். அதில் யார் போடுகிறார்கள், யார் போட்டாட்டார்கள் என்று தெரியாது முதலில். சர்சார்ஜ் போடுகிற உரிமையைப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் போட்டபிறகுதான் எவ்வளவு அதில் வந்திருக்கும் என்று கணக்குப் பார்க்க முடியும். பஞ்சாயத்து எவ்வளவு போட்டார்கள், எவ்வளவு வசூல் செய்தார்கள் என்று தெரிந்தபிறகு, அது கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் இப்போது சம அளவுக்கு சர்சார்ஜ் போடக்கூடும். 100 சதவிகிதம் போடலாம். எல்லோரும் அப்படி 100 சதவிகிதம் போடவில்லை. சிலர் 25 சதவிகிதம்மும், சிலர் 50 சதவிகிதமும், சிலர் 100 சதவிகிதமும் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் பின்புதான் கணக்கு எடுத்து சமர்ப்பிக்க முடியும்.

22nd January 1964] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

கனம் ராஜா அய்யர் அவர்கள் பொற்கொல்லர்களுக்கு வளையல்கள் சங்கை வைத்து செய்யும்படியான ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது நல்ல யோசனை சர்க்கார் இதை பரிசீலனை செய்யும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, ஆண்டுதோறும் 200 பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு திட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது நாம் 200 பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் கட்ட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆண்டுதோறும் அது நிதிநிலையை பொருந்திருக்கிறது. அது வருகிற பட்ஜெட்டில்தான் பார்த்துச் சொல்லமுடியும். டைப் டிசைன் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் பி.டபிள்யூ. டிபார்ட்மெண்டால் அப்ரூவ் செய்த பிறகுதான் கொடுக்க முடியும். கச்சாவாக கட்டிவிட்டு பணம் வாங்கும் நிலைமை ஏற்படாது என்று தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்காக வீடுகள் வேண்டுமென்ற யோசனை சொல்லப்பட்டது. அதற்கு முன்பே ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் அமுலில் இருந்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் ஜில்லாதோறும் வீடுகள் கட்டவேண்டும், ஜில்லா தலைநகரங்களில் வீட்டுப் பிரச்னை கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் இப்போது திட்டங்கள் எல்லாமே கனம் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு கனம் சுப்பையா செட்டியார் பதில் சொல்லிவிட்டார். 145 லட்சம் எல்.ஐ.சி. பண்டு கொடுத்தால்கூட 80 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டுமா என்று பாலசுப்ரமணிய அய்யர் கேட்டார்கள். காரணம், ராஜ்யத்தில் பல ஜில்லாக்களில் திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர் போன்ற ஜில்லாக்களிலும் 200, 300, 400 என்று ஏக்கர் கணக்கிலே நிலம் வாங்கி கொஞ்சம் கொஞ்சம் வீடு கட்டும் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு இந்த டவுன் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் செய்து கொண்டிருப்பதால் அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்குத்தான் இந்தப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சி-தஞ்சாவூர் ரோட்டில் உள்ள வீடு கட்டும் திட்டம் ஏன் கைவிடப்பட்டது என்று கேட்டார்கள். தேரில் நான் போய் அந்த இடத்தைப் பார்த்தேன். அந்த இடம் பசுமையான வாழைத் தோட்டமுள்ள இடம். இருநூறு ஏக்கர் நிலம் காவிரி பாசனம் பெற்று நல்ல வாழை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்தவுடனே யார் இந்த நிபுணர் இந்த இடத்தைப் பார்த்து வீடு கட்டவேண்டுமென்று நினைத்தார்களோ என்று நான்தான் அந்தத் திட்டத்தை நிறுத்திவைத்திருக்கிறேன். அதை நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கூடுமான அளவுக்கு நஞ்சை நிலத்தில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை பயன்படுத்தக்கூடாது என்பது நம் ராஜ்யத்தின் கொள்கை. உணவு பயிர் செய்யும் திட்டத்தில் இது ஒன்று. மறு படியும் அந்த மாதிரி 200 ஏக்கர் நிலத்தில் வாழை போட வேண்டு

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [22nd January 1964]

மென்றால் அதற்கு 20 வருஷமாகும். அந்த ஊரில் இதுபற்றி சண்டை இருப்பது எனக்குத் தெரியும். நான் நிறுத்தி வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் அதை நேரில் பார்த்து பிறகு அதனால் உணவு நிலை கட்டுப்படும் என்று தெரிந்துதான்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, is the Hon. the Leader of the House aware that as far back as 1949 or 1950 a law was passed by both Houses of the Legislature saying that no house building should be constructed in any place where crops were grown? Have the Government given any permission for any of these lands to be utilised for house construction? If so, on what grounds?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, years ago this Thillainagar scheme was initiated. It was not done recently. I have objected to house construction on wet lands. We have a rule—an administrative rule—that as far as possible no wet lands should be assigned for purposes of house building. In fact, only in stray cases when it forms part of a larger scheme (where it is 5 or 10 acres in a scheme of 100 or 150 acres) that an exception is made. I can tell the House that in the last six years no wet land and no land with crops on was given either by assignment or by acquisition for the purpose of house building.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : சின்ன சந்தேகம். மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நல்ல வாழைத் தோட்டம் இருக்கிறது; அதனால் வீடு கட்டக் கூடாது என்று. ஆனால் அதைவிட இன்னும் அதிகமாக மதிப்புள்ள நிலங்களையும், மஞ்சள் விளைச்சலாகியுள்ள நிலங்களையும், சுமார் 400, 500 ஏக்கர்களை சமீபத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, அந்த இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொடுக்க சம்மதித்தார்கள். பல ஜில்லாக்களுக்கும் ஒரே மாதிரி as a policy of the Government ஆக, நஞ்சை நிலங்களில் வீடு கட்டக்கூடாது என்று மந்திரி அவர்கள் உத்திரவிட்டால், அது உணவு உற்பத்திக்கு வசதியாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விருமபுகிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அதைத்தான் நான் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் முன்பு நடந்ததைச் சொன்னார். மேலும், நிலம் வேண்டும் என்று கேட்டபோது, கொடுக்கவில்லை என்பது அவருக்கும் தெரியும். அந்த ஜில்லாவில் என்ன நடந்து என்பதும், திருச்சியிலே அதைப்பற்றி controversy இருப்பதும் எனக்குத் தெரியும். எனக்குத் அந்த controversy க்கும் சம்பந்தமே இல்லை. ஆனால் நிறுத்தி வைத்திருப்பதை நேரில் பார்த்து, இந்த இடத்தை வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்குமாறு நிபுணர் சொன்னார். அதை நான் நிராகரிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன்.

அடுத்தாற்போல், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தவறுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தவறுகள் ஒரு இடத்தில் மட்டும் இருக்கவில்லை. தவறுகள் இல்லை என்று சொல்வதும் சரியல்ல.

22nd January 1964] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்று சொல்வதால், எல்லாம் தவறுகள் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. தவறுகள் எங்கே ஏற்பட்டாலும், அதை நாம் கண்டிக்கவேண்டும். இந்த முறையில் பார்க்கும்போது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு என்று எந்தவிதமான சலுகையும் கிடையாது. தவறு செய்தால், prosecution போடுகிறோம், தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பீர்கள். ஆகையால் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பதற்காகத் தனிச் சலுகை காட்டுவதாக நினைத்தால், அது சரியல்ல. அப்படி ஏதாவது இருந்தால், சர்க்காருக்கு எழுதி அனுப்பினால், அதை நான் கவனித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், fertilizer உரம் பற்றி இப்போதே அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, மேற்கொண்டு என்னத்துக்குப் பணம் என்று கனம் பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் கேட்டார்கள். உர விநியோகம் இந்த வருஷம் காலாகாலத்தில் நடக்கவில்லை என்று ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது, உர விநியோகத்துக்கு வேண்டிய பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அது உண்மையாக இருக்குமானால், அதை அதிகமாகக் கொடுத்து, அதற்கான வழியும் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், நாம் இந்த 50 லட்சம் ரூபாய் பணம் கொடுத்தோம்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலமாகத்தான் உரம் கொடுப்பது, வேறு ஒருவரும் உரம் சப்ளை செய்வதற்கில்லை. அப்படி இருந்தும், காலா காலத்தில் ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், எப்படி? இப்போது நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், அது யாராய் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து, stocks கொடுத்து, அரசாங்கம் விநியோகம் செய்வதற்கு வேறு வழி செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறதா? இல்லை. கூட்டுறவு மூலமாகத்தான் நாங்கள் செய்யப் போகிறோம், அதன் மூலமாகத்தான் ஜனங்கள் வாங்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சில புகார்கள் வருகின்றன. தனியார் செய்கின்ற முறையில் வேறு விதமான புகார்கள் வருகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் விற்கவேண்டும் என்ற அக்கறை இல்லாத காரணத்தால், அதிகமாக வியாபாரம் செய்யவில்லை, அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில், குப்பை கலந்தார்கள், மண்ணைக் கலந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வரவில்லை. ஆனால் தனியார்கள் மீது, இந்தக் கலப்படம் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் நினைப்பது, கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்குக் கடன் கொடுக்கிறது என்றால், அந்தக் கடன் கொடுப்பது (in kind) உரமாகவும்,

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [22nd January 1964]

விதையாகவும் கொடுப்பதன் மூலமாக அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். அதனால்தான் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம். பற்றாக்குறை இருக்கிறபோது, உபரியான பண்டங்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் விநியோகம் செய்வதால் நன்மை இல்லை என்று இருந்தாலும், இந்தப் பிரச்சனை இப்போது சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு அதிகமாக உரம் விநியோகம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக உர உபயோகம் ஏற்படுத்துவதென்று முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சிகள் வெற்றிபெறும் என்று நினைக்கின்றேன்.

கடைசியில், விருதுநகரில் வீடுகள் இல்லை என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். விருதுநகரில் 100 தொழிலாளர்களுக்கு tenements கட்டினோம். அதையாரும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நாம் அந்த வீடுகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டுவிடவில்லை. எந்த விதத்தில் யாராய் இருந்தாலும் அதை உபயோகித்தால் சரி, ஓவியானிக் ஹோட்டல் பக்கத்தில், சர்க்கார் செலனில் வீடு கட்டிக் கொடுத்தோம். மினவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றார்கள். அதை சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டோம். பணம் எப்போது கிடைக்கிறதோ அப்போது வீடு கட்டிவிடுகிறோம். பிறகுதான் அதை எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்பது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அந்தந்தப் பகுதியில் தனியான பிரச்சனை இருந்தால், சர்க்கார் கவனிக்கும், இருந்தாலும் விருதுநகரைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு இடமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

IV — DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

1-30
a.m.

* SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: Mr. Chairman, I rise to support the Motion of Thanks to the Governor's Address moved by Sri J. Ponnuswamy Villavarayar, the other day. He has made reference to the services of Sri K. Kamaraj to this State, as Chief Minister, and to the contribution he has made for the stability of the Government in the State. We, as Members of the Treasury Benches, are very proud of the fact that during his period as Chief Minister he has brought a great name to this State as the best administered of all the States in India. In his successor, Sri M. Bhaktavatsalam, we have a man of vast experience in almost all the portfolios in the Ministry. His record as Education and Religious Endowments Minister is well-known and his contribution in the field of education and the changes that he has made taking into consideration the wishes of the people, are very greatly welcomed by one and all including the Members of the Opposition party also. The introduction of free elementary education and the midday meal scheme was during the period of Sri Kamaraj's Chief Ministership. It is ably implemented by Sri Bhaktavatsalam